Fra Danmark.

Meddelelser af 4.—10. Januar.

Det kan blive til noget. En ung Gaardmandskone i Glerup Vesterbølle Sogn, Jylland, har i Aaret 1892 skjænket sin Mand to Par Tvillinger.

Salg af Svineslagteri. Tomelilla Svineslagteri i Nærheden af Ystad er ifølge Medd. til Ritz. Bur., solgt til Etatsraad Philip W. Heymann af Kjøbenhavn.

Afstedsprædiken. Pastor Jungersen, som anden Juledag holdt Afstedsprædiken i Sarkjøbing Kirke, er i Følge „Østlol. Avis" i Fredags afrejst fra Byen for at tiltræde sit Embede i Jylland.

Frk. Bodil Ørsted er en Søster til de berømte Brødre A. S. og H. E. Ørsted; hun er over 90 Aar og ligger i F. „Dannebr." syg. Faa anede vist, at der levede en saa nær paarørende af de nævnte berømte Brødre.

Patenteret Cycle. S. H. Bonde i Falsted, Svanninge Sogn, har if. „Nyb. Dagbl." faaet 7 Aars Eneret til at forfærdige og lade forfærdige Cycler med den ligeledes af ham opfundne Drivmekanisme og den ligeledes af ham opfundne Indstillelighed af Pedalerne.

Fra Hunseby Sogn skrives til „Lollandsposten":

Justitsraad Arelsen trækker sig tilbage fra Sogneraadet, hvis Formand han uafbrudt har været i 19 Aar. Det hedder, at Helbredshensyn bevæger Justitsraaden til at forlade en Stilling, i hvilken han saa længe har fungeret og haft en meget stor Indflydelse.

Dødsfald. En af Roskilde Bys bedst kjendte Borgere, Farver Hammer, er i Følge Meddelelse til Ritz Bur. afgaaet ved Døden Nytaarsdag 56 Aar gl. Den afdøde havde beklædt flere Tillidshverv.

— Fhv. Postkontrollør i Kjøbenhavn, Justitsraad Jens Edvard August Stjerne, er i Følge Ritz. Bur. afgaaet ved Døden.

En Bedrager har i Følge Polit. i Juletravlheden skaffet sig en indbringende Forretning ved at narre sjællandske Fragtmænd. Han indpakkede Pindebrænde, Sand osv. pænt i Karduspapir og adresserede Pakkerne til Provinskjøbmænd, til hvem han skrev Regninger fra velkjendte Firmaer. De paagjældende Fragtmænd betalte Regningerne og tog Pakkerne med sig. Da Bedragerierne blev meldt, nappede Politiet Fyren, der nu bekjender en Mængde Falskneriер og Bedragerier.

For Ungmøer. I „Fyns Stiftst." læses følgende Annonce fra et Par danske Amerikanere:

Ægteskabstilbud. Undertegnede, tidligere bosiddende i Danmark, ønsker at indgaa Ægteskab med et Par Piger af net Ydre. Der ses ikke paa Formue.

John Nielsen, Herman W. Petersen
910 Elm Street, 910 Elm Street,
Racine, Wis., Racine, Wis.,
North-Amerika. North-Amerika.

Vort Fotografi henligger til Eftersyn paa Adressekontoret.

Selchausdals Brand. Fra Slagelse meldes herom til „Ritz. Bur." den 5te Januar: I Nat opstod Ild i Staldbygningerne til Herregaarden Selchausdal, der er beliggende ca. 3 Mil fra Slagelse ved Tissø. Kostalden og Hestestalden nedbrændte fuldstændig. Alle Kreaturerne med Undtagelse af en halv Snes Kvier indebrændte; i alt omkom 190 — 200 i Flammerne. Hestene lykkedes det at redde, lige som de øvrige Bygninger, hvis Tage var bedækkede med Sne. Gaarden ejes af Godsejer Selchau. Ilden opkom omkring Kl. 11 om Aftenen; den antages at opstaaet være ved en Eksplosion af Lampen i en Lygte.

Fra Kallundborg meldes, at der kun er brændt 150 Kreaturer.

Da Bjørnson saa Himmelbjærget. Den unge norske Forfatter, Vilhelm Krag, som i denne Tid opholder sig her i Landet, fortæller i „Verdens Gang" en Historie, han har hørt, om hvad Bjørnson sagde, da han ved Fredsmødet i Sommer for første Gang saa Himmelbjærget. Det er en gammel Sjællænder, som selv var med baade ved Mødet og Middagen, som har fortalt det.

Da Bjørnson fik Himmelbjærget at se, udbrød han, skuffet over dets forholdsvise Lidenhed: „Hvad er dog det for et Rottehul, det der?" Men bagefter tog Danskeren Revanche, for da man senere kom til Fællesmaaltidet, hvor der var nogle vældige norske Hummer paa Bordet, er der en, der sidder ved Siden af den store Nordmand, der siger: „Aa, Hr. Bjørnson, vil De ikke være saa venlig at række mig de smaa Rejer der henne!"

Ildløs. I Søndags Formiddags opstod Ild i „Fuglegaarden" i Halsted Sogn, tilhørende Gaardejer Hans Jørgen Hansen. Gaarden nedbrændte fuldstændig, men det lykkedes at redde Kreaturerne og den største Del af Indboet. Ilden formodes opstaaet fra Skorstenen.

Ildebrand. Samtlige Udbygninger til Gaarden „Handbjærg" i Fredsø paa Morsø, tilhørende Propritær Hagesen, nedbrandte i Følge „Nordjylland" Nytaarsdag. Det lykkedes at redde Kreaturerne med Undtagelse af 4 Svin og 1 Bædder, der indebrændte. Ilden formenes opstaaet ved Gnister fra en Skorsten i Stuehuset. De nedbrændte Bygninger var forsikrede i Thisted Amts Brandforsikring.

Frossen ihjæl. I Søndags Kl. 4 Eftерm. fandtes tidligere Pudser Jepsen af Holstebro frossen ihjæl ved Fladmose Teglværk ca. en Fjerdingvej fra Holstebro. Han var for nogle Dage siden gaaet til Ulfborg for at besøge sin Familje, og paa Tilbagevejen til Holstebro i Onsdags er han da bleven overfalden af et pludseligt Ildebefindende, saa han derved bleven et let Bytte for den stærke Frost. Ved det stivfrosne Lig fandtes et Sigtebrød og en Pølse. Den afdøde var 61 Aar gammel og havde i den senere Tid ernæret sig af tilfældigt Arbejde.

25 Aars Jubilæum som Sogneraadsformand. I Aar er det 25 Aar siden, at Hr. Forpagter N. J. Frederiksen paa Fuglsang, Lolland, blev valgt ind i Thoreby Sogneraad og overtog Pladsen som dets Formand, hvilken han uafbrudt har beklædt i denne Aarrække.

I den Anledning havde en Del af Sognets Beboere følt Trang til at yde Hr. Frederiksen deres Anerkjendelse og give ham et synligt Bevis paa, at hans Arbejde i Kommunens Tjeneste havde vundet Paaskjønnelse. Der var derfor blevet indsamlet til en Hædersgave, som overrraktes ham ved et i Mandags Aftes foranstaltet Festmaaltid i Thoreby Forsamlingshus, hvortil havde indfundet sig 70—80 af Sognets Beboere.

Bort Modersmaal. En Landsmand, som nylig vendte hjem fra Bremen, bragte „Polit." en Plakat, som han fandt opslaaet i et Emigranthotel for danske.

Den ser saaledes ud:

Til underrettelse

Frukaast klocken 8
Middag — 12
Aftens mad — 6

Før vert Maaltid Ringger kloken.

Paasteedet findes Alle sorter, Drikvaorer
Blikkar
skrive pappir, kamfelutter og frimærken.

1 Kr. for man Mrk. 1.10:

En ver behager at tag, af Støvlerne før man gaar i Sing.

Om nogen har noget ønske eller finnersig, util freds behag at melde det Strartil mig.

Erbødigst
Ch. Lüning.

— Porten bliver, luket kl. 10½ —

Over Hotellets Dør er ophængt et Skilt, paa hvilket staar prændet:

Hier taller man Dansk.

Knudshoved Mole. I Stormnatten mellem Lørdag og Søndag blev den nordre Mole ved Knudshoved ødelagt. Vinden var Nord-nordøst. Man ved ikke bestemt Tidspunktet for Sammenstyrtningen men man antager, at den er sket henad Morgenstunden. Uheldets Omfang er if. „Nyb. Av." meget betydeligt, 350 Fod Mole, 7000 Kubikfod Murværk og 600 Kubikfavne Fyld er revne ud i Søen. Tillige er en større Del Arbejdsredskaber og en Strækning Jernbaneskinner forsvundne. Resten af Molen — de 4 Femtedele — er overisek. Isen hænger som mægtige gule Kæmpefrynser fra Molens Overkant ned langs den indvendige Side. Som Bevis paa Uvejrets Styrke i de sidste Nætter kan anføres, at den ene Fløj af Stationsforstander Løwens Bolig fra Jorden op til Tagskjægget er forvandlet til et Ishus; Søen har kastet sine fraadende Flager det ikke ringe Stykke Vej fra Havkanten op over Huset. Lørdag Nat var Vandstanden 3½ Fod, Søndag Nat 5 Fod over dagligt Vande. I Glaciet indenfor Molen er der brudt 5 store Huller. Entreprenørerne Andersen og Jessen samt Ingeniør Sinoni er blevne tilkaldt og var i Mandags til Stede ved Uheldsstedet.

— Nyborg, den 3dje Januar. (R. B. Omfanget af Knudshoved-Katastrofen er langt større end oprindelig antaget. 30 Betonblokke, hver paa 60,000 Pund, er revne ud i Søen og kan næppe optages. Ulykken har gjort 40 Arbejdere arbejdsløse.

Skræder-Lock-out'en. Syv kjøbenhavnske Lagerforretninger har, erklæret deres Svende lock-out fra 1. Jan. Aarsagen til lock-out'en er i Følge Opgivelse fra Formanden for Lagerforretningernes Forening den, at han havde modtaget et Brev fra Svendenes Fagforening, hvilket han havde opfattet som en Trudsel om Strejke til Foraaret, og for at undgaa denne, blev lock-out'en erklæret.

Formanden for Svendenes Fagforening erklærer, at Stridspunkterne er: Betalingen for ordinære helulds Vinterpaletots og Priskuranters Udløbstid. Svendene havde efter hans Opgivelser allerede for nogen Tid siden opnaaet Mestrenes Godkjendelse af en Priskurant, hvorefter Betalingen for de ovennævnte Vinterpaletots sattes til 4 Kr. 25 Øre, men senere nedsatte Mestrene Prisen til 4 Kr. Herpaa vilde Svendene ikke underskrive, lige saa lidt som paa, at Kontrakten skulde udløbe den 1ste Januar.

Lock-out'en omfatter ca. 130 Svende og Tallet vil muligvis kunne stige til 150, altsaa ikke som omtalt 400.

Onsdag Eftermiddag Kl. 1 holder Mestrene Møde, navnlig for at drøfte om lock-out'en ogsaa skal gjælde for de kvindelige Arbejdere i Faget.

Søsterkjærlighed. En Gaardmand, der bor et Par Mil vesterpaa — skriver „Horsens Venstreblad" — har foruden flere Sønner to Døtre, der er Tvillinger og ligner hinanden som den ene Draabe Vand den anden. Da de er kjønne Pigebørn, og da Faderen er en ret velstaaende Mand, har de naturligvis faaet en Mængde Tilbedere, men „haabløse lod de dem alle bortgaa" paa paa en nær. Ham kunde de begge meget godt lide, og han syntes storartet om dem begge to og vidste længe ikke, hvem han skulde foretrække, men til sidst gjorde han dog sit Valg.

Forlovelsen blev deklareret, og Brylluppet stod for Døren. Straks efter Nytaar skulde Parret sætte Fod under eget Bord. Men saa skulde det ske, at Brudgommen, medens han i Juledagene opholdt sig i Brudens Hjem, gjorde den mindre behagelige Opdagelse, at det var den anden Tvilling han syntes bedst om. Han kunde naturligvis ikke holde sin Opdagelse hemmelig, og hans forlovede kom straks paa det rene med, i hvilken Retning hans Følelse gik. Da hun havde faaet fuld Visshed herfor, gav hun Afkald paa sin Forlovelse til Fordel for sin Søster som saaledes nu snart vil blive den lykkelige Brud.

En Historie om en Hundehale. Lærer Uhrbrand i Kallundborg fortæller:

Min Hund var meget syg samtidig med, at jeg for stedse skulde rejse bort fra Egnen, jeg opholdt mig i, og uden at jeg havde nogen, jeg kunde betro det syge Dyr til. Det var nødvendigt at dræbe det.

Jeg tog Hunden paa Armen og satte den ned paa en Græsmark, hvor den i det Øjeblik, jeg skjød den, indtog en siddende Stilling, og hvor den sad og logrede med alle de Kræfter, den havde.

Jeg tog paa meget nær Hold bag fra Sigte paa Baghovedet og tvang med stor Selvovervindelse mig selv til at trykke løs. Efter Affyringen var hele den bageste og øverste Del af Hovedet som blæst blot, og hele Hjærnen laa som Smaagryn spredt hen over Marken. Mere øjeblikkelig end her kan Døden næppe tænkes at indtræde.

Det var blikstille Vejr og dog: Hvad er dette? Hålen paa den døde Krop bevæger sig. Den dasker hørligt i Græsset. Den følger fremdeles den sidste Ordre den modtog af Hjærnen: den at logre. Hjærnen er jo som blæst bort og kan ikke give Kontrasordre.

Med Vemod og med en Slags Afmagt der gjaldt det skjulte i Naturen, stod jeg en Stund og saa paa, hvorledes Logringen stadig blev svagere og tilsidst ganske ophørte. Jeg var saa betagen af Fænomenet, at jeg ikke gav Agt paa, hvor længe det varede. Men det varede ikke saa saa Sekunder.

Kolera.

I sin ypperlige Bog „Civilisationens Historie i England" meddeler den udmærkede engelske Historieskriver H. T. Buckle en Tildragelse, som meget træffende betegner Forskjellen mellem den herskende Aand i England og Skotland i Midten af dette Aarhundrede. Og da nu Koleraen atter i vore Dage viser sig truende for de civiliserede Samfund, var det vist ikke af Vejen, om vi syslede lidt med Spørgsmaalet om, hvordan vi skal møde denne Fjende. Derfor vil jeg fremdrage nedennævnte Begiven hed.

Efter alvorlig at have hærget mange Dele af Europa, kom Koleraen i Aaret 1853 til Skotland. Det var temmelig sikkert, at den vilde faa mange Ofre blandt et Folk, som levede paa daarlig Mad, i daarlige Huse, og som ikke var altfor renligt. For er der noget, som er sikkert fastslaaet om denne Farsot, er det dette, at den al Tid og med størst Virkning angriber de Klasser, som paa Grund af Fattigdom eller Ladhed kun faar utilstrækkelig Føde, er ligegyldige med sit Udseende og lever i skidne, slet drænerede og slet ventilerede Huse. I Skotland er disse Klasser meget talrige, derfor maatte Koleraen nødvendigvis blive farlig der.

Under saadanne Omstændigheder maatte det være klart, ikke blot for Videnskabsmænd, men for alle Mennesker med sund Fornuft, som uden Fordom vilde tænke over Sagen, at der for Skotterne kun var en Maade, hvorpaa de kunde kjæmpe mod deres frygtede Fjende. De maatte give deres fattige Mad og rense og ventilere deres Huse. Dersom de havde gjort dette og gjort det hurtigt, vilde tusinder af Liv have været sparet. Men de forsømte det, og Landet blev styrtet i Ulykke. Ja, de ikke alene forsømte det, men valgte, forledede af den forgelige Overtro, der sidder som en Mare paa dem, en Fremgangsmaade, der, om den var kommen til fuld Udførelse, vilde have øget Ulykken i forfærdelig Grad. Det er vel kjendt, at naar en Farsot raser, vil legemlig Udmattelse og sjælelig Nedtrykthed gjøre Folk mere modtagelige for den, og mod dette maa man altsaa især træffe Forholdsregler. Men trods det forlangte det skotske Præsteskab, bedrøveligvis støttet af den offentlige Mening hos hele det skotske Folk, at de offentlige Myndigheder skulde tage et Skridt, som man med Sikkerhed kunde vide vilde bevirke legemlig Udmattelse og fremkalde sjælelig Nedtrykthed. I Religionens Navn forkyndte de, at det nu var rigtigt at forordne en almindelig Faste, som man i et saa overtroisk Land kunde være sikker paa vilde blive strængt overholdt, og som, om den blev det, sikkert vilde svække tusinder af svage Mennesker og, før 24 Timer var gaaet, gjøre dem modtagelige for den dødelige Gift, som allerede sneg sig om dem, og som de til da netop havde været stærke nok til at modstaa. Ved samme Lejlighed skulde Præsterne tordne fra deres Prædikestole og højlydt raabe mod Landets Synder, medens det stakkels formørkede Folk skulde sidde skrækslagent i hellig Rædsel, hele Dagen uden Mad og gaa i Seng grædende og forsultne. Dermed vilde, haabede man, Gud være forsonet og Pesten ophøre.

Denne Plan var det skotske Præsteskab bestemt paa at bringe til Udførelse. Men for at give den større Virkning, henvendte de sig til England for at faa Hjælp, og i Høsten 1853 fik Kirkeraadet i Edinburg, som troede, at dets Stilling paalagde det at tage Initiativet, sin Formand til at sende et Brev, tilsyneladende til den engelske Minister, men i Virkeligheden til det engelske Folk. Heri underrettes Indenrigsministeren om, at Kirkeraadets Medlemmer havde udsat med at bestemme en Dag til Faste og Ydmyghed i Kraft af sin egen kirkelige Myndighed, fordi de anså det for rimeligt, at en saadan vilde blive fastslaaet af den kongelige Myndighed. Men da dette ikke var blevet gjort, vilde Kirkeraadet i al Ærbødighed spørge, om dette var paatænkt. Thi der var ingen Tvivl om, at den asiatiske Kolera var i Landet, og da det var Tilfældet, vilde det interessere Edinburgs Kirkeraad at vide, om Styrelsen vilde forordne en almindelig Faste.

Dette Brev, som ved Pressens Medvirkning kunde paaregnes at blive kjendt i vide Kredse, var klarlig beregnet paa den offentlige Mening i England. I Skotland blev det i Almindelighed stærkt rost og anset for en værdig Protest mod det engelske Folks ugudelige Baner, som, da det saa Koleraen for sin Dør, bare beskjæftigede sig med Sundhedsforanstaltninger og verdslige Paafund til at forbedre Folkets Sundhedstilstand, hvor ved de lagde for Dagen, at de stolede for meget paa Kjødets Vaaben. I England derimod vakte dette Opraab fra den skotske Kirke næsten overalt bare Latter og fandt ingen Tilslutning uden hos den mest uvidende og troskyldige Del af Folket.

Den Minister, det stiledes til, var Lord Palmerston, en Mand med stor Erfaring og Menneskekundskab. Han sendte en Skrivelse til Menighedsraadet i Edinburg, som er værd at lægge Mærke til. De skotske Præster, der stod paa det Standpunkt, Medlemmerne af deres Stand al Tid havde indtaget, tog det for givet, at Koleraen var et Udslag af den guddommelige Vrede, som blev paaført os for at tugte os for vore Synder. I det Svar, de fik fra den engelske Regjering, underrettes de om, at denne Verdens Sager styres af naturlige Love, hvis Overholdelse Menneskeslægtens Velvære og Vel beror paa. En af disse Love sætter Sygdom i Forbindelse med Legemernes Udduustninger, og det er i Kraft af denne Lov, at Smitten spreder sig baade i overfyldte Byer og paa Steder, hvor Plantestoffer er i Forraadnelse. Ved at anstrænge sig, kan Menneskene skaffe af Vejen eller uskadeliggjøre disse farlige Indflydelser. Koleraens Optræden beviser, at man ikke har anstrængt sig. Byerne er ikke blevet rengjorte, det er Ondets Rod. Derfor gav Indenrigsministeren Edinburgs Kirkestyrelse det Raad, at det var bedre at gjøre rent end at faste. Da Pesten var over dem, mente han, at Arbejde var bedre end Ydmyghed. Før det varme Vejr kom igjen, vilde der gaa en hel Del Tid hen. Denne Tid skulde bruges til at tilintetgjøre Sygdomsaarsagerne ved at forbedre dee Fattiges Boliger. Hvis det blev gjort, vilde al. gaa godt. I modsat Fald vilde Pesten sikkert komme igjen „til trods for" — skrev den engelske Minister — „til trods for alle et enigt, men uvirksomt Folks Bønner og Faste."

Forgangne Sommer var Koleraen nær Amerikas Kyst, og der kan være stor Fare for, at den næste Sommer vil trænge ind i Landet. Vi bør tage vore Forholdsregler mod denne frygtelige Fjende. Særlig Opmærksomhed maa vi ofre de store Byer. Hvilken By i Verden har skidnere Gader end Chicago? Fra disse Gaders Snavs hæver sig pestfyldte Luftarter, som trænger ind alle Vegne dernede. Hvor findes en Flod saa stinkende uren som Chicago River, træg og doven ligger den der og vælter sig i Snavset, ret som om den med Flid bestræbte sig paa at udspy saa meget som muligt af sin giftige Aande over Byen. — Chicago har desværre ogsaa sine Fattige: Mennesker, som maa arbejde i forpestede usunde Fabrikker om Dagen og sove i trange giftfyldte Rum om Natten. Alt i alt: hvor i Verden findes en bedre Jordbund for Kolerabacillen end i Chicago? Og hvilken Ulykke, om Kolera faar Indgang i saadan en By: den vil kunne gjøre en rig Høst der, og med de Hundreder af Jernbanetog, som daglig udgaar fra Chicaga i forskjellige Retninger, vil den føre ud over hele Amerika, ud til Landets yderste Grænser. Man vil næppe kunne vide sig sikker, selv om man boede ensomt ude paa Dakotas Sletter eller oppe i Wisconsins Skove.

Vinder Kolera Indgang i Chicago til Sommer, vil dermed Verdensudstillingen være forspyrret og Millioner af Dollars tabes. Vilde det ikke være fornuftigt, om de, der sætter deres Penge paa Spil, ofrede en Del paa at rense ud i de skidne Kroge dernede i Storbyen. Ja vilde det i Grunden ikke være rimeligt, om man rensede Byen, nu da maa venter Fremmede, bogstavelig indbyder hele Verden til at se sin By. Det er dem, der bor i Fattigdommens Huler, som først og fremmest er udsat for Faren, men de har intet at ofre for at forebygge den. Men heller ikke den som bor i Rigdommens Paladser er uden Fare. Fra de Fattiges snavsede urene Kvarterer bæres Kolerabacillen paa Luftens Vinge ind hos dem, og den hefter sig fast til deres Klæder, til deres fine Tæpper, til deres straalende Gardiner, og den gaar i deres Kjød og Blod med Luften og Maden. Kunde de ikke, om ikke for de Fattiges saa for deres egen Skyld, bekvemme sig til at ofre en Del af deres Rigdom til at rense Byen for. Desuden synes jeg nok, at de store Byers Styrelser og navnlig Chicago og New York, maa have en Opgave at tage op her, saa vel som den øverste Styrelse for de For. Stater. Der bør handles.

Thomas J. Thomsen.

Mere end en Gang have vi tilraadet vore Læsere at vogte sig for Kvaksalvere. Dr. R. Rosenberg Co., 41 Clark Str., Chicago, hvis Avertissemente staar at læse i en anden Spalte, har i mange Aar været anset for en af Vestens mest samvittighedsfulde Lægeanstalter, til hvem enhver med fuld Tillid kan henvende sig. — Deres Bog „Ungdommens Raadgiver" faas frit, naar 4 cts. i Frimærker indlægges.

Se Verdensudstill. for 15 Cts.

Ved Modtagelsen af din Adresse og 15 Cts. i Frimærker vil vi portofrit sende dig Verdensudstillingens Erindringsmappe. Den sædvanlige Pris er 50 Cts., men da vi ønsker at du skal have en har, vi sat en nominel Pris. Du vil finde den et Kunstværk, som er værd at gjemme. Den indeholder fuldsidede Billeder af alle de store Bygninger med Beskrivelser. Skulde du efter Modtagelsen være utilfreds med Bogen, vil vi sende dig Frimærkerne tilbage og lade dig beholde Bogen. Adresser: [4.

H. E. Bucklen & Co., Chicago, Ill.

Bucklens Arnica Salve

Er den bedste Salve mod Saar stuvelser, gamle Saar, Surben, ken Hud, Frostkade, Mylsræt, Ligtorne og Udslet. Den kure morrhoider eller ingen Betaling ranteres at give fuldkom tilfælde eller Pengene gives Pris 25 Cts. Æsken.

Forhandles af Apotheker Sjob

En god Fortjeneste, er vet paa en let Maade **uden fiko** det er, hvad de fleste synes en god Udvej til at opnaa det, er ge gode Bøger, navnlig, en Bog stor Interesse for alle og enh **„Kanaan,** Rejser i det hellig af Adam Dan. Over 700 Sid synet med mange smukke Illustr til Teksten; elegant indbunde udstyret. To store Oplag er allere folgt, og et tredje er netop udko En værdifuld Bog, som kan sælge Vegne. **En dygtig Agent** o i ethvert skandinavisk Settlement. de Betingelser og specielle Fordele strøbsomme Agenter. Vi kan bo bedste Vilkaar, noget Firma kan, blot paa vore egne Forlagsartikler, paa alle gangbare Subskriptions-B Familje-Bibler, m. m. **Skriv de straks inden Pladsen opta** Nærmere Oplysninger faas, ved a skrive

C. Rasmussen Publishing Co. bleret 1874). Adresse: 235 Ave. S., Minneapolis, Minn.

Almanak for 1893 frit.

Chicago & Northwestern-Banen har udgivet en Kalender for 1893, som er de bedste og mest praktiske for Brug i ningslivet saavel som i Hjemmet. Gr emplar af denne udmærkede Almanak vi ve sendt frit til enhver som indsender Adresse og 2 Cents i Frimærker til T Thrall, G. P. & T. A., Chicago.

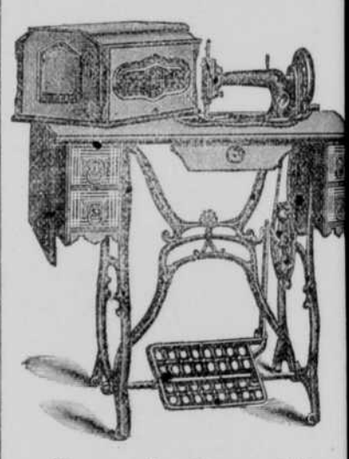

Præmie-Symaskiner

— for —

„Stjernen"s Abonnen

„Stjernen"s Udgiver har sat sig i Fo delse med en af de største Symaskine i Landet og kan nu byde Bladets Abon ter en billig og rigtig god Singer Sy ne. Vi har gjort dette Skridt i den T der er mange, som nok har Brug for maskine, men ikke har Raad til at k at de kostbare Maskiner, hvilket heller høves, naar man kan faa en ligesaa g det halve af Prisen.

Disse Maskiner er forarbejdede af de ste Materiale og Metal, og ingen Ma faar Lov til at forlade Fabriken før de nøjagtig sammensat og Inspektøren er vi bevist om, at den kan udføre fuldkom Arbejde og løber let og lydløst. Der er in indviklede Maskindele og Maskinen er le at haandtere for den uøvede end de fleste dre Maskiner.

Med hver Maskine følger en smuk S ling af Rekvisiter (attachments) en „ruf en „tucker", et Sæt Sømmere (4 forskje Bredder indtil ¾ Tomme), en Binder Traadkniv, et ekstra „check spring", en F Naale, 5 „bobbins", en Skruenkiv, en S enøgle, en Oljekande med Olje, en „gau en „gauge" Skrue samt en Lærebog, a en komplet Symaskine, fiks og færdig t hvert Brug i Sykunsten. Maskinen e styret med Valnød-Fløjbord, gothisk U dække, Skuffe i Midten og to Skuffer Siden med forniklet Haandgreb.

Enhver Kjøber faar følgende Garanti Fabriken:

CERTIFICATE OF WARRANTY

WE HEREBY WARRANT the ordinary w and tear of the Chicago Singer Sewing M chine No..... for the term of five y from the date of the sale thereof, and th ny part af said machine gives out by rea of any defect therein, we agree to rep the same free of charge. This warranty d not cover accidental breakage, nor the w of Shuttles, Bobbins and Needles.

CHICAGO SEWING MACHINE CO.

Maskinen sendes direkte fra Fabrik Chicago. Fragten er en Ubetydelighed, over $1.00 for 500 Mil. Vi vil være an lig for at Maskinen naar Bestemmelses forudsat man meddeler os den nøjag Adresse. Opgiv den nærmeste Jernban tion samt Post Office, County og Stat.

Priser:

(indbefattende en Aargang af „Stjern

No. 4. Singer Maskine, to Skuffer hver Ende og en lille Skuffe midt under lav Arm, $15.75; høj Arm, $17.75.

No. 14 Singer, tre Skuffer ved hver — lav Arm $17.00; høj Arm, $18.50. Maskine koster $30 og $36 hos de lokal genter.

Peter Ebbesen,
Dannebrog, Ne